Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2024. gada 5. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. panta 1. punkts – Vertikāli nolīgumi – Ierobežojums seku dēļ – Nolīgums, kurā paredzēti automobiļu garantijas ierobežojumi – Konkurences iestādes pienākums pierādīt pretkonkurences sekas – Faktiskas un iespējamas sekas

Lietā C-606/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) iesniegusi ar 2023. gada 2. oktobra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 4. oktobrī, tiesvedībā

AS "*Tallinna Kaubamaja Grupp*",

AS "*KIA Auto*"

pret

Konkurences padomi,

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], ceturtās palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un tiesnesis Z. Čehi [*Z. Csehi*] (referents),

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– AS "*Tallinna Kaubamaja Grupp*" un AS "*KIA Auto*" vārdā – I. Azanda, advokāte,

– Latvijas valdības vārdā – J. Davidoviča un K. Pommere, pārstāves,

– Spānijas valdības vārdā – *L. Aguilera Ruiz*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – latviešu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *P. Berghe*, I. Naglis un *D. Viros*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 101. panta 1. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp AS "*Tallinna Kaubamaja Grupp*" un AS "*KIA Auto*", no vienas puses, un Konkurences padomi (Latvija), no otras puses, par naudas sodu, kas uzlikts par tāda vertikāla nolīguma noslēgšanu, kurā paredzēti automobiļu garantijas ierobežojumi.

Atbilstošās tiesību normas

3 2001. gada 4. oktobra Konkurences likuma (*Latvijas Vēstnesis*, 2001, Nr. 151) 11. panta pirmā daļa formulēta šādi:

"Ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, to skaitā vienošanās par:

[..]

7) darbībām (bezdarbību), kuru dēļ cits tirgus dalībnieks ir spiests atstāt kādu konkrēto tirgu vai tiek apgrūtināta potenciāla tirgus dalībnieka iekļūšana kādā konkrētajā tirgū."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

4 Igaunijas sabiedrība AS "*KIA Auto*" ir vienīgā ražotāja pilnvarotā "KIA" markas automobiļu importētāja Latvijā. Šī sabiedrība izvēlas un apstiprina pilnvarotos pārstāvjus, kas tirgo "KIA" automašīnas un veic tām ražotāja vai importētāja apmaksāto garantijas remontu.

5 Konkurences padome ar 2014. gada 7. augusta lēmumu AS "*KIA Auto*" darbībās konstatēja Konkurences likuma 11. panta pirmās daļas 7. punkta pārkāpumu un uzlika tai naudas sodu 134 514,43 EUR, no kuriem 96 150,92 EUR uzlikti solidāri ar tās mātessabiedrību AS "*Tallinna Kaubamaja Grupp*".

6 Konkurences padome konstatēja, ka AS "KIA Auto" kā "KIA" markas automašīnu ražotāja pilnvarotā importētāja un "KIA" markas automašīnu izplatītāji un pilnvarotie remontētāji (turpmāk tekstā – "pilnvarotie pārstāvji") ir vienojušies par garantijas noteikumiem, kas uzliek pienākumu vai novirza automašīnu īpašniekus visas "KIA" ražotāja paredzētās automašīnas regulārās tehniskās apkopes un remontu, ko neaptver garantija, garantijas periodā veikt pie minētajiem pilnvarotajiem pārstāvjiem, kā arī regulārajās tehniskajās apkopēs garantijas periodā izmantot "KIA" ražotāja oriģinālās rezerves daļas, lai saglabātu automašīnas garantiju.

7 Tādēļ Konkurences padome atzina, ka "KIA" tīklā pastāv vertikāla vienošanās par garantijas noteikumiem un ar to tiek radīti šķēršļi, pirmkārt, neatkarīgo remontētāju piekļuvei ārpus garantijas remonta pakalpojumu garantijas perioda laikā tirgum Latvijā un, otrkārt, neatkarīgo rezerves daļu ražotāju piekļuvei šo rezerves daļu izplatīšanas Latvijā tirgum, ierobežojot konkurenci starp rezerves daļu izplatītājiem.

8 Konkurences padome šo vienošanos kvalificēja kā tādu, kas ierobežo konkurenci seku dēļ, šajā ziņā uzsverot, ka piemērojamais pierādīšanas standarts neprasa pierādīt faktiski iestājušās sekas. Proti, Konkurences padomes ieskatā negatīvas sekas konkurencei izriet no ierobežojošo noteikumu būtības, tādēļ faktiskās sekas nav nepieciešams pierādīt.

9 Prasītājas pamatlietā pārsūdzēja lēmumu par naudas soda uzlikšanu Administratīvajā apgabaltiesā (Latvija), kas ir iesniedzējtiesa, un tā ar 2017. gada 10. marta spriedumu prasītāju iesniegto pieteikumu noraidīja.

10 Prasītājas pamatlietā iesniedza kasācijas sūdzību Augstākās tiesas (Senāts) Administratīvo lietu departamentā (Latvija), kas ar 2021. gada 22. decembra spriedumu atcēla iesniedzējtiesas spriedumu un nodeva lietu atpakaļ šai tiesai jauna nolēmuma pieņemšanai.

11 Senāta Administratīvo lietu departaments atzina, ka iesniedzējtiesa, pārbaudot, vai lēmumā par naudas soda uzlikšanu pamatoti secināts, ka vienošanās ir aizliegta seku dēļ, balstījās uz nepareiziem novērtēšanas kritērijiem, kādi jāievēro aizlieguma seku dēļ gadījumā. Šādos apstākļos augstākās instances tiesa nosprieda, ka iesniedzējtiesa nevarēja pareizi novērtēt, vai šī lēmuma pamatojums ir pietiekams.

12 Iesniedzējtiesa, pamatojoties uz papildu apsvērumiem, ko Konkurences padome iesniedza pēc augstākās instances tiesas sprieduma, ir norādījusi, ka minētajā spriedumā ietvertās atziņas būtiski atšķiras no Tiesas judikatūrā paustajām atziņām, tādēļ konkurences ierobežojuma seku dēļ saturs un no tā izrietošais pierādīšanas standarts nav acīmredzami skaidrs. Attiecīgi iesniedzējtiesas ieskatā ir jāvēršas Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, lai precizētu ar aizliegtu vienošanos seku dēļ pierādīšanu saistītos jautājumus.

13 It īpaši, kā izriet no Konkurences padomes apsvērumiem, piemērojot un interpretējot LESD 101. pantu un secīgi arī Konkurences likuma 11. pantu, jāizvēlas līdzīga pieeja tai, kādu Eiropas Savienības Vispārējā tiesa izmantojusi 2021. gada 10. novembra spriedumā *Google* un *Alphabet* /Komisija (*Google Shopping*) (T-612/17, EU:T:2021:763), kas attiecās uz LESD 102. panta pārkāpumu. Šajā spriedumā Vispārējā tiesa esot norādījusi, ka Eiropas Komisijai nav pienākuma pierādīt, ka ir reāli iestājušās konkurences likvidēšanas vai ierobežošanas iespējamās sekas, bet pietiek konstatēt, ka pastāv iespējamas sekas. Tādējādi no minētā sprieduma izrietot, ka, vērtējot vienošanās ietekmi uz konkurenci, nav pamata visus konkrētajā gadījumā būtiskos apstākļus reducēt līdz konkrētu un izmērāmu negatīvu seku konkurencei noteikšanai, jo šāda pieeja *de facto* likvidētu konkurences iestādes iespēju novērst tādu konkurences ierobežojumu pastāvēšanu, kuri vēl nav radījuši materiāli fiksējamas negatīvas sekas.

14 Šādos apstākļos Administratīvā apgabaltiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam, veicot aizliegtas vienošanās, kas nosaka tādus automobiļu garantijas ierobežojumus, kas automobiļu īpašniekiem uzliek pienākumu vai tos novirza veikt automobiļu remontu un apkopi tikai pie automobiļu ražotāja pilnvarotajiem pārstāvjiem, kā arī izmantot automobiļa ražotāja oriģinālās rezerves daļas regulārajās tehniskajās apkopēs, lai automobiļa garantija paliktu spēkā, novērtējumu, konkurences iestādei ir jāpierāda konkrētas un reāli iestājušās konkurenci ierobežojošas sekas (*actual/real restrictive effects on competition*)?

2) Vai atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam, veicot vienošanās, kas minēta 1. jautājumā, novērtējumu, konkurences iestādei ir pietiekami pierādīt tikai potenciālas konkurenci ierobežojošas sekas (*potential restrictive effects on competition*)?"

Par Tiesas kompetenci

15 Iesniedzējtiesa norāda, ka Konkurences likuma 11. panta pirmās daļas piemērošanai nebūtu jāatšķiras no LESD 101. panta 1. punkta piemērošanas, jo šajās abās tiesību normās ir ietverts būtībā analoģisks tiesiskais regulējums. Tādēļ esot pamats ņemt vērā Tiesas apsvērumus saistībā ar LESD 101. panta 1. punkta piemērošanu.

16 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, Tiesai un valsts tiesām sadarbojoties atbilstoši LESD 267. pantam, tikai valsts tiesai, kas izskata lietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams tās sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu nozīmīgums. Tādējādi, ja uzdotie jautājumi ir par Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (spriedums, 2021. gada 18. novembris, *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Tomēr tāpat atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Tiesai, lai noskaidrotu, vai tai ir atbilstoša kompetence, ir jāizvērtē apstākļi, kādos valsts tiesa ir uzdevusi jautājumus (spriedums, 2021. gada 18. novembris, *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 Šajā ziņā jāatgādina, ka Tiesa vairākkārt ir atzinusi, ka tās kompetencē ir lemt par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu par Savienības tiesību normām situācijās, kurās pamatlietas fakti neietilpst Savienības tiesību tiešās piemērošanas jomā, ja minētās tiesību normas tomēr ir padarītas piemērojamas valsts tiesību aktos, kuros pilnībā iekšējas situācijas tiek risinātas tāpat, kā tas darīts Savienības tiesībās (spriedums, 2021. gada 18. novembris, *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

19 Šāda kompetence ir acīmredzami balstīta Savienības tiesību sistēmas interesēs, proti, lai novērstu turpmākas interpretācijas atšķirības, no Savienības tiesībām pārņemtās normas tiek interpretētas vienveidīgi (spriedums, 2022. gada 13. oktobris, Baltijas Starptautiskā Akadēmija un *Stockholm School of Economics in Riga*, C-164/21 un C-318/21, EU:C:2022:785, 35. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

20 Šajā lietā no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā paredzētais tiesiskais regulējums ir identisks LESD 101. panta 1. punktā noteiktajam un Latvijas tiesību sistēmā minētā 11. panta pirmā daļa tiek interpretēta tāpat kā LESD 101. panta 1. punkts. Turklāt jāatgādina – Tiesa jau ir atzinusi, ka tās kompetencē ir lemt par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu par LESD 101. panta 1. punkta interpretāciju situācijās, kurās piemērojama Konkurences likuma 11. panta pirmā daļa, neatkarīgi no tā, vai pastāvēja ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 18. novembris, *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 No tā izriet, ka šajā lietā Tiesas kompetencē ir lemt par jautājumiem, kas skar LESD 101. panta 1. punkta interpretāciju.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

22 Ar šiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LESD 101. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tam dalībvalsts konkurences iestādei – izvērtējot, vai aizliegtu vienošanos, kurā paredzēti automobiļu garantijas ierobežojumi, kas automobiļu īpašniekiem uzliek pienākumu vai tos novirza automobiļu remontu un apkopi veikt tikai pie automobiļu ražotāja pilnvarotajiem pārstāvjiem, kā arī izmantot automobiļa ražotāja oriģinālās rezerves daļas regulārajās tehniskajās apkopēs, lai automobiļa garantija paliktu spēkā, var kvalificēt par konkurences ierobežojumu seku dēļ šīs tiesību normas izpratnē, – ir jāpierāda konkrētas un reāli iestājušās konkurenci ierobežojošas sekas vai arī ir pietiekami, ka konkurences iestāde pierāda tikai iespējamas konkurenci ierobežojošas sekas.

23 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 101. panta 1. punktu kā nesaderīgi ar iekšējo tirgu ir aizliegti visi nolīgumi starp uzņēmumiem, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kuras var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci iekšējā tirgū.

24 Lai konkrētā gadījumā varētu uzskatīt, ka uz nolīgumu, uzņēmumu apvienības lēmumu vai saskaņotu darbību ir attiecināms LESD 101. panta 1. punktā paredzētais aizliegums, atbilstīgi šīs tiesību normas formulējumam ir jāpierāda vai nu tas, ka šīs rīcības mērķis ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci, vai arī, ka šai rīcībai ir šādas sekas (spriedums, 2023. gada 21. decembris, *International Skating Union*/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 98. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Šajā nolūkā vispirms jāizvērtē attiecīgās rīcības mērķis. Gadījumā, ja šādas pārbaudes beigās tiek konstatēts, ka šai rīcībai ir pretkonkurences mērķis, tās ietekme uz konkurenci nav jāizvērtē. Tātad tikai tad, ja minēto rīcību nevar uzskatīt par tādu, kurai ir pretkonkurences mērķis, pēc tam ir jāizvērtē šī ietekme (spriedums, 2023. gada 21. decembris, *International Skating Union* /Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Veicamais vērtējums atšķirsies atkarībā no tā, vai nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci ir bijis attiecīgās rīcības "mērķis" vai "sekas", jo uz šiem abiem jēdzieniem ir attiecināmi atšķirīgi juridiskie un pierādīšanas noteikumi (spriedums, 2023. gada 21. decembris, *International Skating Union*/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 100. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Šajā lietā iesniedzējtiesa, kas balstās uz pieņēmumu – kura pamatotību tai ir jāpārbauda –, ka pamatlietā aplūkotā nolīguma mērķis nav ierobežot konkurenci, norāda, ka tai ir jāizvērtē, vai tam ir pretkonkurences sekas.

28 Šajā ziņā atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai rīcības, kurai ir pretkonkurences "sekas", jēdziens ietver jebkuru rīcību, ko nevar uzskatīt par tādu, kurai ir pretkonkurences "mērķis", ja tiek pierādīts, ka šīs rīcības faktiskās vai iespējamās sekas ir konkurences nepieļaušana, ierobežošana vai izkropļošana būtiskā apmērā (spriedums, 2023. gada 21. decembris, *International Skating Union* /Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 109. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Šajā nolūkā konkurence jāizvērtē reālā kontekstā, kāds tas būtu attiecīgā nolīguma, uzņēmumu apvienības lēmuma vai saskaņotas darbības neesamības gadījumā (spriedumi, 2021. gada 18. novembris, *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 74. punkts, kā arī 2023. gada 21. decembris, *International Skating Union*/Komisija, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 110. punkts un tajā minētā judikatūra), nosakot tirgu(-us), kuros šī rīcība var radīt sekas, un pēc tam tās konstatējot, neatkarīgi no tā, vai tās ir faktiskas vai iespējamas. Šī pārbaude pati par sevi nozīmē, ka ir jāņem vērā visi atbilstošie apstākļi.

30 Novērtējot starp uzņēmumiem noslēgta nolīguma sekas atbilstoši LESD 101. pantam, jāņem vērā konkrētie apstākļi, kādos iekļaujas aplūkojamais nolīgums, it īpaši ekonomiskais un tiesiskais konteksts, kurā darbojas attiecīgie uzņēmumi, skarto preču vai pakalpojumu raksturs, kā arī attiecīgā tirgus vai attiecīgo tirgu faktiskie darbības un struktūras apstākļi. No tā izriet, ka hipotētiskajam scenārijam, kas paredzēts, ņemot vērā minētā nolīguma neesamību, jābūt reālistiskam un ticamam (spriedums, 2024. gada 27. jūnijs, Komisija/*Servier* u.c., C-176/19 P, EU:C:2024:549, 341. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

31 Šajā ziņā Tiesai jau ir bijusi iespēja precizēt, ka hipotētiska scenārija veidošanas mērķis ir noskaidrot, kādas būtu ekonomikas dalībnieku reālās rīcības iespējas, nepastāvot attiecīgajam nolīgumam, un tādējādi noteikt, kāda būtu iespējamā situācija tirgū un tirgus struktūra šī nolīguma neesamības gadījumā (spriedumi, 2020. gada 30. janvāris, *Generics (UK)* u.c., C-307/18, EU:C:2020:52, 120. punkts, kā arī 2021. gada 18. novembris, *Visma Enterprise*, C-306/20, EU:C:2021:935, 76. punkts).

32 Tomēr tas, ka hipotētiskais scenārijs ir gan reāls, gan ticams, neietekmē iespēju ņemt vērā tikai iespējamās sekas, ko rada starp uzņēmumiem noslēgtais nolīgums, lai noteiktu, vai tas ir konkurences ierobežojums seku dēļ. Šajā ziņā Tiesa it īpaši ir nospriedusi – ja tiktu uzskatīts, ka uzņēmumu noslēgtā nolīguma īstenošanas gadījumā nevar ņemt vērā šī nolīguma iespējamās sekas, lai novērtētu tā konkurenci ierobežojošās sekas, nebūtu ievērotas ne tās hipotētiskās metodes iezīmes, kas raksturīga konkurences ierobežojuma seku dēļ vērtējumam, ne judikatūra, saskaņā ar kuru konkurenci ierobežojošās sekas var būt gan faktiskas, gan iespējamas, bet tām ir jābūt pietiekami būtiskām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 27. jūnijs, Komisija/ *Servier* u.c., C-176/19 P, EU:C:2024:549, 345.–353. punkts).

33 Tādējādi pēc tam, kad konkurence ir pienācīgi izvērtēta reālā kontekstā, kāds tas būtu attiecīgā nolīguma neesamības gadījumā, pietiek vien konstatēt iespējamās konkurenci ierobežojošās sekas, kas ir pietiekami būtiskas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 28. maijs, *Deere* /Komisija, C-7/95 P, EU:C:1998:256, 77. un 78. punkts, kā arī 1998. gada 28. maijs, *New Holland Ford*/Komisija, C-8/95 P, EU:C:1998:257, 91. un 92. punkts).

34 Šādos apstākļos iesniedzējtiesai jāpārbauda, vai Konkurences padome ir pareizi novērtējusi, kā konkurence būtu darbojusies reālā kontekstā, kāds tas būtu bijis, ja nebūtu attiecīgā nolīguma seku, nosakot tirgus, kuros šis nolīgums rada sekas, un identificējot šīs būtiskās sekas – vai tās būtu faktiskas vai iespējamas.

35 Turklāt 2015. gada 6. oktobra sprieduma *Post Danmark* (C-23/14, EU:C:2015:651) 65. un 66. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka, lai noteiktu, vai no EKL 82. panta (kļuvis par LESD 102. pantu) skatpunkta izvērtētā prakse ir ļaunprātīga, tirgū ir jāpastāv tās pretkonkurences sekām, bet tām nav obligāti jābūt konkrētām, pietiek ar to, ka var pierādīt tās iespējamās pretkonkurences sekas, kuru dēļ konkurenti, kas ir vismaz tikpat efektīvi kā dominējošā stāvoklī esošais uzņēmums, tiek izstumti no tirgus.

36 Tādējādi LESD 101. panta interpretācija – kas sniegta šī sprieduma 28. un 33. punktā minētajā judikatūrā un saskaņā ar ko ir pietiekami pierādīt, ka pastāv iespējamas pretkonkurences sekas, citstarp tādas sekas, kuras var kavēt potenciālo konkurentu ienākšanu tirgū, – atbilst LESD 102. panta interpretācijai, kas sniegta šī sprieduma iepriekšējā punktā minētajā judikatūrā.

37 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem jāatbild, ka LESD 101. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tam dalībvalsts konkurences iestādei – izvērtējot, vai aizliegto vienošanos, kurā paredzēti automobiļu garantijas ierobežojumi, kas automobiļu īpašniekiem uzliek pienākumu vai tos novirza automobiļu remontu un apkopi veikt tikai pie automobiļu ražotāja pilnvarotajiem pārstāvjiem, kā arī izmantot automobiļa ražotāja oriģinālās rezerves daļas regulārajās tehniskajās apkopēs, lai automobiļa garantija paliktu spēkā, var kvalificēt par konkurences ierobežojumu seku dēļ šīs tiesību normas izpratnē, – nav jāpierāda konkrētas un reāli iestājušās konkurenci ierobežojošas sekas. Pietiek ar to, ka šī iestāde saskaņā ar minēto tiesību normu pierāda, ka pastāv iespējamas konkurenci ierobežojošas sekas, ja vien tās ir pietiekami būtiskas.

Par tiesāšanās izdevumiem

38 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nosprież:

LESD 101. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tam dalībvalsts konkurences iestādei – izvērtējot, vai aizliegto vienošanos, kurā paredzēti automobiļu garantijas ierobežojumi, kas automobiļu īpašniekiem uzliek pienākumu vai tos novirza automobiļu remontu un apkopi veikt tikai pie automobiļu ražotāja pilnvarotajiem pārstāvjiem, kā arī izmantot automobiļa ražotāja oriģinālās rezerves daļas regulārajās tehniskajās apkopēs, lai automobiļa garantija paliktu spēkā, var kvalificēt par konkurences

ierobežojumu seku dēļ šīs tiesību normas izpratnē, – nav jāpierāda konkrētas un reāli iestājušās konkurenci ierobežojošas sekas. Pietiek ar to, ka šī iestāde saskaņā ar minēto tiesību normu pierāda, ka pastāv iespējamas konkurenci ierobežojošas sekas, ja vien tās ir pietiekami būtiskas.

Gratsias Jarukaitis Csehi

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 5. decembrī.

Sekretārs
A. Calot Escobar

Priekšsēdētājs
K. Lenaerts